

LAURENȚIU TUDOR L. SPOIALĂ

Ne-a părăsit unul dintre cei mai valoroși ingineri din țară!
Ne-a părăsit după o carieră de peste 40 de ani, începută timid,
dar încheiată așa zice glorios!

Ing. Costel Pavelescu părăsește scena proiectării construcțiilor
la o vârstă la care mai putea aduce multe, multe realizări importante!

A parcurs în viață mai multe etape, atât de diferite între ele
de parcă n-ar fi vorba de un singur om și de o singură viață!

A început ca simplu proiectant, dar s-a impus repede și i-au
fost încredințate lucrări majore. Aș cita la întâmplare Teatrul din
Brăila, Casa de cultură Sibiu, câteva spitale gigant, amfiteatrul
demontabil al festivalului „Cerbul de Aur“ etc, etc.

A fost cooptat, încă de la înființare, la Direcția Monumentelor
Istorice, unde a devenit curând numărul „1“ al inginerilor proiectanți.
În această calitate, s-a ocupat de un mare număr de consolidări
și restaurări.

Mi-e greu să aleg, citez la întâmplare Mănăstirile Hurezu,
Moldovița, zeci de Biserici mai mari sau mai mici, consolidarea
stâncii de sub Castelul Bran.

A mai parcurs o etapă importantă, realizând consolidări în
Algeria, țară greu afectată de un cutremur. Cu mare greutate s-a
desprins de acolo!

Pentru că îl aștepta o altă etapă, aceea a sălilor acoperite cu
tavane pe cabluri, precum Patinoarul 23 August, Sala Polivalentă
din București, Patinoarul din Galați etc. La aceste lucrări rolul său
a fost covârșitor. Și-a adus aminte că în copilărie se jucase cu copii

de mecanici auto și că devenise și el un „șurupar“, astfel că a
imaginat atâtea detalii esențiale, încât în mare parte aceste lucrări,
la care au lucrat mulți, sunt de fapt ale lui!

Ultima lui perioadă însă este legată tot de Monumentele Istori-
rice, unde ca membru în Comisia Națională sau cea Tehnică a
contribuit din plin la reușita campaniei de restaurări, care s-a des-
fășurat după 1989, fiind atât de apreciat și de iubit de colaboratori!
Dar și la proiectele sale de o mare valoare tehnică a venit cu lucruri
noi. Forajele lungi, în inima zidurilor, îl au ca promotor principal.

În toată această activitate, din care n-am relatat decât o mică
parte, a desfășurat un proces de adaptare continuă, în care însă
simțul umorului și al prieteniei nu a lipsit niciodată. La aceasta
a contribuit poate și faptul că în tinerețe a fost și muzicant!

Acum își duce somnul de veci la Mănăstirea Cernica, unde de
asemenea și-a pus amprenta la restaurările și consolidările de acolo
și unde ... și-a construit, în cea mai mare parte singur.... un vapor!

Îl deplâng toți foștii lui colaboratori, dar în special cei care
se ocupă de monumente istorice: tehnicieni, clerici de la cel mai
înalt grad la cei mai umili călugări sau maici de la diversele Foruri
Bisericești sau mănăstiri, pe unde a bătuit!

Îl deplângem și noi, prietenii lui cel mai apropiați, și credem
că în tagma noastră a ocupat un loc, care nu poate fi luat de nimeni
altcineva!

Fie-i țărâna ușoară!